

Zgodovina, pismo o Slovanih, naglašala dične lastnosti, posebno bister um in pohlevnost, ljubezen do svojega vladarja in domovine. Pohlevnost je jako lepa čednost in divna krepost, kjer se rabi v pravem razmerju z drugimi krepostmi. Oj ti ljuba pohlevnost, ti premilo samo/zatajevanjeslovensko, razcvitaš se pri tako zvanih »v srci-Slovincih.« Ne smemo se čuditi, da se naš narod predostikrat prištava tako zvanim inferijornim narodom. Ni čuda, da se trdi z vso resnobnostjo, da Slovencev še pred l. 1848 bilo ni. Kaj je temu krivo? Premala samozavest, samozatajevanje. Vse premalo resnobe in zraven pa še domači prepiri in razpori nas ovirajo. Vsakemu narodu je treba pouka. Dragi Frankolčani, zahajajte pridno k društvenem zborovanju ter izkoriščajte in porabite sebi v korist, kar ste slišali pri našem dičnem društvu. Išče te sreča, um ti je dan, Našel jo boš, ak' nisi zaspan.

Cezanjevci pri Ljutomeru. Dne 15. prosinca je zborovalo vrlo cezanjevsko bralno društvo. Čast Ljutomeržanom, ki so se vdeležili sicer priproste, pa v resnici slovansko-gostoljubne veselice. Bralno društvo je imelo nad 80 udov, ki so si izposodili v enem letu 1561 knjig. Da je društvo naročeno na mnogo iztisov kršč. časnikov, o tem vé tudi »Slov. Gosp.« Pevski zbor, ki si ga je ustvaril g. Zacherl, neumorni knjižničar br. društva, ne potrebuje pohvale, ker je videl, kakšna radost sije iz obraza vseh udeležencev, kadar se zgledajo njegovi pevci, pa je videl tudi, kako se toži Ljutomeržanom po nekdanjem tako delavnem, pevskem zboru. Rekel je nekdo, da se v Ljutomeru vremena jasnijo. Zares kako silno bi tam potrebovali krasni možki ali možki in ženski zbor! Šaj veste, da nam že presedajo same tombole in za kmečko ljudstvo nepotrebni plesni venčki. Bralno cezanjevsko društvo pa deluj še v naprej tako vrlo in krščansko, kakor je to povdarjal g. knjižničar! Plačilo ne izostane.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Nov slovenski odvetnik.) V Mariboru se je naselil nov slovenski odvetnik, dr. Ivan Glaser. Pisarno ima v Tegetthoffovi ulici št. 22.

(Posestnike vinogradov v Ljutomerškem glavarstvu) opozarjamo na današnji članek »Kakšnih šol nam treba?« kojega smo vsprejeli iz rok poznatega slovenskega politika. Naj upliva, da tudi občinski odbori pritiskajo s pismenimi zahtevami na deželni zbor zavoljo ustanovitve viničarske šole v Ljutomeru. Tudi v vinogradskem znanju je treba napredovati. Da pa moremo napredovati, treba se nam je učiti, a za učenje treba je šol. Naprej!

(Maribor.) Poroča se nam: Te dni sem bil pri c. kr. pošti v Mariboru priča, kako znajo poštni uradniki slovenski jezik. Nek dijak je prinesel pošto nakaznico in sicer je bila namenjena nakaznica, na Dunaj. Napisal je na nakaznico Dunaj in v oklepaju Wien. Uradnik, nek pristen German, ga vpraša, kam je namenjena nakaznica na Dunaj ali na Wien, seveda v blaženi nemščini. Dijak mu pojasni, da se mesto Wien imenuje Dunaj v slovenskem jeziku. Sedaj vpraša uradnik, od kodaj se imenuje to mesto Dunaj in radovedno je vprašal: »Ali Slovenci govorijo tako?« To je vendar nenavadno, da morajo stranke učiti naše poštne uradnike slovenskega imenoslovja. Kaj reče k temu nadupraviteljstvo naše pošte?

(Nenavaden ukaz.) Okrajni šolski svet v Gornjemgradu je zaukazal, da gornjegrajski šolarji zanaprej ne smejo več skupno hoditi v cerkev k službi božji, ker je neki v cerkvi premrzlo. Nam se zdi ukaz zelo čuden, kajti otroci smejo sicer posamezno v cerkev, le skupno ne!

(Strašen vihar) je razsajal dne 14. prosinca okrog Kozjega in Zdol. Povzročil je mnogo škode. Jednemu posestniku je vihar odtrgal celó del strehe, drugem pa jo popolnoma zmajal.

(Cveteča zima.) V Novi Štifti pri Gornjemgradu cvete teloh kot o Veliki noči.

(Rezervni častnik) je postal g. Ivan Kelc, sin učitelja Ivana Kelca v Novi Štifti.

(Domovina.) Zadnja številka »Domovine« je bila zaplenjena zaradi neke opombe o slovenskem dimnikarju in Celjanih. Mi odkritosrčno omilujemo svojo tovarišico v Celju ter ji želimo, da bi bilo to prvo in zadnje zaplenjenje v letošnjem letu.

(Nova železnica.) Železniški minister je Štefanu pl. Daubachyju v Zagrebu dovolil za jedno leto, da prične pripravljati potrebna dela za jednotirno železnico od postaje Kamnik čez Št. Martin, Motnik, Vransko, Gomilsko do Braslovca.

(Naša straža.) Našim nasprotnikom ne da miru, da so se Slovenci predrznili ustanoviti »Našo stražo«, ki jih naj brani pred prodirajočim Nemštvom in Italijanstvom ob jezikovnih mejah. Nemški listi, posebno naši štajarski, prinašajo vsak čas strupene članke proti društvu in osebam, ki darujejo kaj za društvo. To nam je dokaz, da je »Naša straža« za nas Slovence zares potrebna ter umestna. Rodoljube pa pozivljemo, naj se je pogosto in z obilnimi darovi spominjajo!

(Za vinarsko in sadjarsko šolo) v Mariboru, kolikor nam je danes znano, še vedno ni imenovan nov ravnatelj. Prosilcev za to mesto se je oglasilo nad 40, med njimi tudi Francelj Girstmayr. Kakšna spričevala je Francelj priložil svoji prošnji, tudi po večdnevnem globokem premišljevanju ni mogoče uganiti. Jako veselo in kratkočasno je v zadnjem času listati nemške liste, kjer mnogi nemški kandidatje za ravnateljsko mesto na mariborski viničarski šoli z zares občudovanja vredno marljivostjo prinašajo gospodarsko-strokovne članke. Sedaj vidijo vsako škodljivo uš, vsako nevarno žuželko ter jo ogledujejo in proučavajo od vseh strani. Mi Slovenci zahtevamo, da se nastavi na tej šoli slovenski ravnatelj. Zmožnih slovenskih prosilcev je dovolj.

(Iz šole.) Krajnemu šolskemu svetu na Ponikvi je deželni šolski svet izrekel zahvalo za vse skrbi pri zidanju nove šole. Petrazrednica v Šmarju pri Jelšah se bo spremenila v štirirazredno deško in trirazredno deklisko šolo. V Slivnici pri Šmarju pride podučitelj Kvirin Pertl iz Laškega. Stalno so nameščeni: podučitelj Henrik Šumer v Šmarju pri Jelšah, Ivan Tomažič v Svetinjah, Mat. Tusek v Št. Lovrencu v Slov. gor., Makso Zemljič v Žitečki vasi.

(Občinske volitve) v Merčniseli so se nesrečno izvojevale. Nasprotniki so po hudem agitovanju z mnogoštevilnimi pooblastili zmagali. Obljubljeno imamo natančnejše poročilo.

(Pri Sv. Marjeti ob Pesnici) se bo obhajal od dne 29. jan. do 5. febr. t. l. sv. misijon. Vodila ga bosta oo. juzuvi Fr. Doljak in J. Verhovec.

(Dr. Fr. Jankovič) se je vrnil iz Ljubljane, kjer je bil nekoliko časa sekundarij na deželni bolnici. Kako zelo si je znal s svojim človekoljubnim ravnanjem pridobiti srca bolnikov, pokazale so njih solze ob slovesu. Sedaj se misli mladi zdravnik naseliti v Kobjicah, kjer bo gotovo močna podpora vsemu narodnemu in socijalnemu gibanju. Slišimo, da se mu delajo zapreke, a naj se tega ne vstraši. Pogumno naprej!

(V Marenbergu) »Zavžitno društvo« vrlo napreduje. Kmetje, kakor drugi delavski stanovi radi pristopajo, ker vedo, da združene moči več premorejo kakor jeden sam. Tako je prav, skupnega delovanja nam je treba, da si zboljšamo sedanje slabe čase!

(Slabe volje) je marenberski Čobar, odkar je bil zaradi tepenja pri sodniji za 40 gld. kaznovan. Da bi nekoliko pozabil žalostno misel na kazen, se zaganja v nekem mariborskem listu proti novo ustanovljenemu »Zav-

žitnemu društvu«. Ker pa ima to društvo namen, pomagati ubogemu ljudstvu, vsakdo lahko spozna, da naš Čobar, katerega so ljudje dolgo časa imeli za svojega osrečevalca, le ni pravi prijatelj in podpornik ubogih, ker jim ne privošči »Zavžitnega društva«.

(Hitrost naših pošt.) Dne 7. t. m. je bilo oddano na pošti v Mariboru od c. k. okrožnega sodišča pismo s popolnoma razločnim naslovom: »I. I. pri Sv. Ilju v Slovenskih goricah«. Toda čuj svet in strmi! Dotični poštni uradnik v svoji preveliki učednosti ni vedel, kje je ta Sv. Ilj, da-si, če gre nekoliko izven Maribora, skoro lahko z nosom vanj dregne. Pismo je romalo v Ljutomer (kaj ne, Ljutomer in Št. Ilj se dasta zares lahko zamenjati?) in je srečno dospelo od ondi v Št. Ilj čez tri dni z opazko: »Heisst deutsch St. Egydy (!) in Wind. Bücheln, warum Luttenberg gesendet — ???«, dočim bi ga bil vsak poštni pot iz Maribora v Št. Ilj prinesel v par urah. To je skrajno žaljenje slovenske narodnosti, ako se nastavlja pri c. kr. poštne uradu v Mariboru nemški uradniki, ki nimajo niti toliko duševne nadarjenosti, da bi se naučili in si zapamtili vsaj najbližje poštne postaje. Potreba bo, da se našemu uradu prav odločno potiplje na prste.

(Na Frankolovem) bo na spomlad občinska volitev. Izvolite v odbor može, ki bodo skrbeli za občni blagor.

(Zavedne občine.) Občinski odbor Pišce je enoglasno sklenil, vložiti prošnjo za nadsodišče in vseučilišče v Ljubljani. Slava! Naj se vzbudijo tudi druge občine v brežiškem okraju.

(Iz slov. bistrškega okraja.) V občinah Gaberniku in Rotoznoj so izvoljeni sami vrli narodnjaki v novi občinski odbor. Rotoznoj si je izvolil B. Pernata za župana, Gabernik pa J. Roberja, ker F. Raušer, ki je županoval v občini skozi 30 let, ni več hotel vsprejeti zopet mu ponujene časti. Proti volitvi v Oglenšaku se je vložila pritožba.

(C. kr. namestništvo) nam naznanja, da se je prikazala v okraju Zagreb na Hrvatskem in okraju Kosteinica v Bosni med govedo kužna bolezen, vsled česar je vsak izvoz prepovedan.

(Ponesrečil se je) pri obrezovanju sadnega drevja 9. t. m. v Košnici pri Celji posestniški sin Franc Goršek. Sredi svojega dela je padel tako nesrečno s precej visokega drevesa, da si je zlomil križ, polomil ude ter tako smrtno pohabil. V nepopisnih mukah živel je še celih šest dni ter stoprav v soboto, 14., ga je smrt rešila trpljenja. Ponesrečenec bil je star 26 let. Bil je lep vzgled krščanskega mladeniča. Bodimo pri nevarnih opravilih previdni!

(„Vojaški čini“.) Pretekli ponedeljek se je poskusil v celjski infanterijski vojašnici vstreliti korporal J. Jesih. K sreči se mu namera ni posrečila, pač pa mu je krogla močno glavo poškodovala. Odnegli so ga v vojaško bolnico. Kakor se čuje, je temu blaznemu činu vzrok zopet ženska. — V soboto poprej pa se je našla popolna oprava infanterista ob bregu Savinje pri kapucinskem mostu. Ker je voda tukaj čisto plitva, je neumevno, kam se je lastnik oprave djal.

(Nemški trgovec v Celji ponesrečil.) Trgovec Alexander Kuttler prišel je pred dobrimi leti dni z najlepšimi upi in nadami v Celje. Prevzel je trgovino g. Mlinariča. Menda v zaupanju na pobožnost Slovencev, obesil je poleg svoje firme celo bel križ. Delal je krasne izložbe, ki so kmalu slovele po celem mestu, prirejal pa tudi z velikim hrupom izloge vsega svojega blaga. Toda ni vse zlato, kar se sveti. Zadnje dni začelo se je neko čudno gibanje po njegovi prodajalni; v ponedeljek zvečer prišli pa so možje od sodnije ter zapečatili prodajalno s krasnimi izložbami in lepim blagom vred; čez premoženje vrliga Nemca se je otvoril konkurz. Da, vsaka lepota ima svoj konec! Ta slučaj naj bi bil svarilen vzgled Nemcem, ki

se hočejo v Celji od zaničevanih Slovencev rediti.

(Smrt.) 16. t. m. je umrl po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, g. Alež Mravljak, posestnik v Ribnici na Pohorju. Rajnik je bil veren kristjan, vzgleden soprog, skrben oče, varčen kmet in značajan Slovenec; mož, ki ni nikdar pobiral stopinj za nemškutarsko kliko; mož, ki se ni nikoli izneveril svojemu rodu ter bil noter do groba ponosen, da ga je rodila mati slovenska. Udeležba rajnikovega pogreba je bila mnogobrojna. Od blizo in daleč so prihiteli ljudje, da sprejmejo blagega pokojnika do jamice tihe. Blag mu spomin!

(Šematizem lavant. vladikovine) je dotiskan in se je začel te dni razpošiljati dekanijским uradom.

Iz drugih krajev.

(Grof Falkenhayn.) Dne 22. januarja je umrl na Dunaju bivši poljedeljski minister grof Falkenhayn. Bil je mož strogo katoliškega mišljenja in vsled tega tudi Slovonom pravičen, čeprav rodom Nemec. Kot minister je v državnem zboru javno priznal, da se sedanji družabni nered ne da drugače zboljšati, nego da se vsa družba vrne k Bogu, da vanj veruje in njegove zapovedi izpolnjuje.

(Potres v Ljubljani.) Včeraj, dne 18. jan. ob 10. zvečer so čutili v Ljubljani zopet močne, več sekund trajajoče sunke. V gledališču, ki je bilo dobro obiskano, je nastala hipoma velika vznemirjenost. Toda ljudstvo se je kmalu pomirilo in ostalo pri predstavi. Da bi naredil ta potres kje kako škodo, še se neve.

(Čebele se rojijo.) Iz Vintarjevca pri Litiji na Kranjskem poročajo »Slovincu«, da so se ondi dne 14. jan. čebele rojile. Privabila jih je topla zima s prijaznim solncem.

(Odvetniki štrajkajo.) Odvetniki v Kajiri v Egiptu so ustavili delo, ker je bil jeden odvetnik pri obravnavi po sodniku žaljen in se mu ni dalo zadoščenja.

(Slovenska gimnazija.) Dosedaj še Slovenci nimamo ne jedne popolno slovenske gimnazije. Sliši se pa, da sedaj namerava vlada razširiti slovensko nižjo gimnazijo v Ljubljani v popolno gimnazijo.

(Sape je zmanjkalo) »Kmetškemu listu«, ki je hotel koroške kmete voditi po nemškutarski poti. Zdi se, da tudi na Koroškem nemškutarija ne gre več v klasje.

(Zenska v Ameriki.) V Združenih državah severoameriških stopajo ženske čim dalje bolj v javnost. Po najnovšem štetju živi tam sedež nad 188.000 ženskih trgovcev, 16.000 slikaric in kiparic, 3883 igralk, 3163 pisateljic, 1522 ženskih duhovnikov (seveda krivoverskih) in 7300 ženskih zdravnikov.

(Župnik, rešitelj življenja.) V vasi Barki na Ogerskem je opazil tamošnji župnik E. Nagy, ko se je vračal iz vasi Dernö, dvoje otrok, ki sta bredla deroči potok Žar. Otroka sta hodila k bregu, a voda ju je odnašala. Župnik, opazivši smrtno nevarnost otrok, ni premišljal dolgo, marveč je planil v vodo ter izvlekel otroka na suho. Brez pomoči neustrašivega in požrtvovalnega duhovnika bi otroka gotovo utonila. No, kak ogerski žid bi se gotovo ne bil žrtvoval!

(Velikanski zemljevid.) Zemljevidski zavod v Petrogradu pripravlja za natisek velikanski zemljevid evropske Rusije, ki bo obsegal 150 četvornih aršinov (aršin je 0.71 metra); na tem zemljevidu bodo označena ne le vsa sela, nego tudi poslopja. Ta zemljevid pošljejo na svetovno razstavo v Pariz.

(Iz hrvatskega sabora.) Baron Rukavina, vodja pravašev, je v hrvatskem zboru hudo napadal mornarico in hrvatsko vlado. Baron sam je služil pri mornarici, zato so mu razmere dobro znane. Nek častnik mu je rekel: »Ali hočete ali nočete, Vi ste nemški častnik.« In Hrvatom se je rekalo: »Hrvat si psi.« Banu je očital izdajstvo hrvatskega naroda Madžarom, prelivanje krvi pri volitvah in še druge take laskavosti. Predsednik mu je nazadnje odvzel besedo.

(Nevihte in viharji). Zadnji petek je skoro po vsej srednji Evropi razsajala grozna nevihta. Na Dunaju je napravila veliko škodo na hišah, osobito na cerkvah in na cesarskem dvoru. Opeka, ki je padala raz strehe, je ranila več oseb. Tudi po bližnjih mestih okolo Dunaja je nevihta napravila mnogo škode na zgradbah. Še huje pa je razsajala po večjem delu Francije, osobito v Parizu, kjer je naredila ogromno škodo. V Havre-ju je razdejala v luki obrežje ter pokončala mnogo naprav. Posebno je prizadeta tamošnja ladjodelavnica, katero so morali vsled tega celo zapreti. Po sev. Nemškem je nevihta ob velikem dežju dolgo časa trajala in napravila po mestih in po deželi veliko škodo. Iz Švedske prihajajo glasovi o silnih viharjih. V Štokolmu je vihar izruval drevje, razdejal več hiš. Pri tem je ubilo enega človeka. V obče je nevihta napravila velikanske škode in povzročila mnogo strahu med prebivalci prizadetih krajev, ker je nastala nenadoma. O neizgovornih na morji ni poročil, gotovo pa bodo istotako grozovita.

(V lastni mreži utopila.) Hrvatski listi poročajo iz Bune ob Neretvi, da sta ribiča Ibro Rasid in Ibro Demirovič nedavno ribarila ob Neretvi. Valovi so prignali proti majhnemu čolniku, v kojem sta ribiča sedela, velik hloed lesa in ga zagnali ob čoln. Čoln se je prevrnil, ribiča sta padla v mrežo ter se tako zapletla v njo, da se nista mogla izmotati. Utonila sta. Deček, ki je ob bregu stal ter jima nosil ribe, je gledal od daleč ta žalostni prizor, ne da bi mogel pomagati.

(Konec sveta.) Zvezdogledi, ki nam vedno tako zanesljivo in natančno preračunijo, kdaj bo solnce mrknilo in kedaj mesec, imajo tudi preračuneno, da bo letos 13. novembra naša zemlja trčila z zvezdo repatico; mnogi po svetu so v groznem strahu, da bo takrat konec sveta. Toda tega se ni treba bati in zvezdogledi tudi tega ne trdijo. Da bo pa zemlja z zvezdo trčila, to pa smemo zvezdogledom vrjeti, ker so vedno nebesne prikazni tako določno naprej preračunjali; tudi verjeti smemo njih trditvi, da se radi tega ne bo zemlji in zemljanom nič žalega zgodilo, kajti repatice niso tako čvrsta telesa, kakor naša zemlja, ampak velika množina raztresenih drobcev, ki imajo v gotovi smeri svoj tek, in se našemu očesu kažejo v obliki svetlega repa, zvezde repatice. Skozi tak svetli rep, tako nas zagotavljajo zvezdogledi, je naša zemlja že večkrat šla, ne da bi zemljani to čutili, le prav mnogo utrinkov je videti, ali po domače rečeno, prav pogosto se zvezde utrinjajo; po dnevu tega seveda nič ne vidimo, a vendar se po dnevu isto godi, kakor po noči. Takih utrinkov bomo 13. novembra mnogo videli, če bo jasna noč. Iz dunajske zvezdarne bo več zvezdogledov slo z opazovalnim orodjem v Indijo opazovat tega dogodka, ker je tam zanesljiveje čisto nebo. Takih drobcev se vedno mnogo nahaja po velikanskem svetovnem prostoru in maksiteri pade tudi na zemljo; vendar nesreče vsled tega so silno redke. Preračuneno je, da je dosedaj le vsakih sto let enega človeka ubilo, in da je v sedanjem stoletju tisti eden že ubit.

Društvene zadeve.

(Dijaška kuhinja v Mariboru) ima dne 22. jan. ob 3 popoldne v gsp. Šramelčevi hiši občni zbor. — Darovali so: Mrg. Ignacij Orožen, stolni prost, 25 k., župnik J. Šelih 10 k., odvetnik dr. J. Omulec v Ormožu 6 k., veleposestnik Fran Koser 4 k., župnik Josip Sattler nabral med svojimi župljani 5 gld.

(Novoletni darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Poslali so dalje: Slavna posojilnica v Ormožu 20 gld. Mohorjani in nekateri prebivalci v Solčavi po č. g. župniku M. Schmidu 15 gld. — Čč. gg. župnik Anton Vraz in kapelan Ivan Jodl pri Sv. Antonu v Slov. Goricah 2 gld. — Živeli vsi junaki in junakinje, ki toliko žrtvujete za zmago našo!

(Katoliško delavsko društvo v Mariboru) je imelo v nedeljo 15. jan. občni zbor, na katerem si je izvolilo novi odbor. Predsednikom je zopet voljen profesor č. g. dr. M. Matek. Po volitvi je govoril jeden društvenikov o šolskem vprašanju ter ne ozi-raje se na versko stran tega vprašanja naglašal, da se mora šolska dolžnost in učni načrt za šole na deželi v prid gospodarsko-strokovne izobrazbe spremeniti. Omenjal je tudi odpravo časnikarskega in koledarskega koleka ter dovoljenje proste kolportaze. Predsednik dr. Matek pa je navduševal navzoče, da se tesno oklenejo društva ter da naj širijo njegove težnje vsepovsod neustrašeno.

(Katoliško bralno društvo v Hočah) priredi v nedeljo, dne 22. prosinca veselico v prostorih g. S. Šunko: Pozdrav predsednika, slavnostni govor, kratek poduk o sadjereji od gsp. potovalnega učitelja Bele, tombola, prosta zabava, petje. Začetek ob 4. uri popoldne.

(Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj) priredi v nedeljo dne 22. januarja v prostorih Blaža Vindiša na Štukih poučen shod in veselico sledečim vspešdom: Pozdrav, slavnostni govor, podučni govor o sadjereji, govori prof. Mat. Cilenšek. Vmes petje, deklamacije, potem prosta zabava s srečolovom. Začetek ob 4. uri popoldne. Pridite domačini, pridite ptujski Slovenci v obilnem številu na to veselico.

(Od Sv. Križa) na Murskem polju se nam javlja, da je ondotno »bralno društvo« volilo tale odbor: Josip Mihalič, predsednik, dr. Lebar, podpredsednik, A. Herzog, tajnik, Ivan Bernot, denarničar in knjižničar, preč. g. župnik in duh. svetovalec Anton Lacko in Jos. Rožman odbornika. Na predlog dr. Lebarja izreka se tukaj domačinoma g. Lud. Lederhasu, profesorju v Ljubljani in g. Mat. Štraklju, korvikarju v Mariboru, ki podpirata društvo, odkar obstoji, prisrčna zahvala!

(Čitalnica v Šmarji pri Jelšah) je volila za l. 1899 pri občnem zboru dne 15. t. m. v odbor: predsednik dr. J. Rakež, podpredsednik Josip Kaič, blagajnik Miroslav Stumberger, tajnik Ivan Debelak, Hugon V. Tančič, odbornik, namestnika pa Karl Jagodič in Martin Hrovat.

(Volilski shod.) »Kat. pol. društvo« v Konjicah bode v nedeljo teden, dne 29. januarja, slavilo 28letnico svojega ustanovljenja. Pričakuje se k temu zboru prav zanesljivo naš državni poslanec in deželni odbornik g. prof. Robič, da bode svojim volilecem poročal o političnem položaji. Ob tej priliki bode tudi »Katol. delav. podporno društvo« zborovalo v Konjicah. Prijatelji kakor udje obeh društev, so k temu zboru uljudno povabljeni.

(V Čadramn) je v nedeljo 15. t. m. g. pot. učitelj J. Bele za društvenike »Sloge« umno kmetovanje razlagal.

(Društvo »Straža« v Zrečah pri Konjicah) priredi v nedeljo dne 29. t. m. točno ob 3. uri popoldne v gostilni g. P. Dobnika zborovanje in veselico z nastopnim vspešdom: Pozdrav; dopisi; umna čebeloreja, podava učitelj Šunderl; srečolov; prosta zabava s plesom in petjem.

(Kat. slov. pol. društvo »Edinost«) v Vojniku ima v nedeljo dne 22. t. m. ob 4. uri popoldne pri Plevniku v Vojniku svoj občni zbor. Dnevni red: Pozdrav; poročilo tajnika in blagajnika; volitev novega odbora; govor č. g. J. Kržišnik-a o kmetijskim gospodarstvu; nasveti.

(Narodna čitalnica v Gornjem gradu) je dobila za l. 1899 novi odbor. Načelnik je g. Bratkovič Kazimir, c. k. notar; namestnik g. Kranjc Jož. star., veleposestnik; tajnik g. Ignac Šijanec, učitelj; blagajnik g. Franc Kocbek, nadučitelj; odborniki; gosp. Jože Mikuš, gostilničar; g. Fran Perne, posestnik in g. Kranjc Josip mlajši, veleposestnika sin. — Novi odbor bode gotovo prav krepko deloval v prosep čitalnice.

(Kmečko bralno društvo pri Sv. Križu pri Mariboru) bo zborovalo v nedeljo dne 22. t. m. po sv. maši v prostorih nove šole. Na dnevnem redu je: Sklep računov, volitev, govor o ustanovitvi kmečke raiffeis. posojilnice in kmečke zadruga, govor o umnem čitanju.

(Bralno društvo pri sv. Antonu v Slov. gor.) izvolilo si je pri svojem običnem zboru dne 8. jan. t. l. sledeči odbor: g. nadučitelj Franc Šijanec, preds., g. župnik Anton Vraz, podpr., g. uč. Jožef Klemenčič, tajnik, g. Jožef Gušak, blag., g. Janez Jurančič, odbornik. Slava Benedičanom in Andraševcem, ki so se tako daleč potrodili!

(Bralno društvo na Dobrni) priredi 2. svečana veselico z navadnim vspeškom. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Ormoška čitalnica) si je izvolila za leto 1899. sledeče odbornike: Dr. Omulec, predsednik, dr. Geršak, podpredsednik, dr. Presker, dr. Kristan, Rajšp, Gartner, blagajnik, Trstenjak, tajnik; za namestnike pa gospode: Rosina, Kandrič in Potočnik.

(Ljutomer). Okoličani Ljutomerski! Zanesljivo pridite v nedeljo dne 22. prosinca po rani službi božji v gsp. Vavpotičevo gostilno. Pravila zaželenega blaznega društva za ljutomerski okoliš so vendar le potrjena.

(Kmetijsko bralno društvo na Hajdini) pri Ptuju bode imelo v nedeljo 22. dne prosinca t. l. ob 5. uri popoldan v gostilni g. Senekovičeve svoj glavni zbor. Učitelj gsp. Pogruje bode predaval o sadjereji.

(Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah) ima v nedeljo 29. januarja po večernicah v gostilni Tomaža Toša občni zbor. Vspeškom: Poročilo, vspešje, udov in pobiranje letnine, sprememba pravil in volitev novega odbora. Med posameznimi točkami poje domači možki in mešani zbor. Pri prosti zabavi: ribljenje.

(Sčavniško sadjarsko društvo) bode imelo v nedeljo 5. februarja ob 2. popoldne v gostilni gsp. Alojzija Krefta v Očeslavcih redni občni zbor se sledečim vspeškom: pozdrav, poročilo blagajnika, posvetovanje o preložitvi društvenega vrta, sprejem novih udov, volitev novega odbora, razdelitev 250 drevesc. Prosta zabava, pri kateri bode sodeloval kapelski mešani pevski zbor.

(Hranilnica in posojilnica v St. Ilju) v Slov. goricah, reg. zadr. z neom. zavezo vabi k izvanrednemu občnemu zboru, kateri se bode vršil v nedeljo dne 29. prosinca t. l. ob pol 4ih popoldne v St. Ilju v Slovenskih goricah v župnišču s sledečim dnevnim redom: Izvolitev osmega uda načelstva.

Gospodarske stvari.

Kmetske zadruga.

(Iz Žalca.)

Ker nam je zdaj že znano, da se morajo kmetovalci združiti v zadruga to je v kmetske zadruga, ako hočejo, da popolnoma ne propadejo in ne pridejo na beraško palico in ker nam je tudi znano, da postave takih zadrug nikakor ne zabranjujejo, potemtakem se lahko ustanovijo take zadruga, kjerkoli je potreba in kjerkoli se niso kmetovalci popolnoma zaspali.

Zdaj pa si hočemo nekoliko pogledati pravila ali pogodbo, postavbo take kmetske zadruga, katera naj bi ustrezala vsem zahtevam in potrebam kmetijstva. Da so pravila pravilna, morajo biti razdeljena v paragrafe ali posamezne odstavke, in vsak tak paragraf ali odstavek mora imeti zasebo svoj lastni pomen, in mora biti vse tako natančno in jasno zapisano, da je vsaka dvomljivost ali prevara izključena. Razlagal bodem tukaj pravila kmetijske zadruga v Žalcu in to zato, ker so ta pravila prva ne le na Slovenskem, ampak sploh v Avstriji, da bi bila tako vsestransko pretresena in za

vse oddelke kmetijstva uporabna. Na imenu zadruga ni prav nič ležeče, ker kakor že poprej rečeno, vsepovsod kjer se bode zadruga osnovala, bode imela tudi ime dotičnega kraja. Pravila kmetijske zadruga v Žalcu pa se takole glasijo:

«Pravila kmetijske zadruga, vknjižene zadruga z omejenim poroštvom v Žalci.»

»§ 1. Tvrška se glasi: Kmetijska zadruga, vknjižena zadruga z omejenim poroštvom za Spodnje Štajarsko ima svoj sedež v Žalci.« Kaj ne, to je kratko in določeno. V teh par vrsticah je povedano, kako je zadruga ime, za katero okolišče je namenjena, s kakim poroštvom bode, in kje je zadruga sedež.

»§ 2. Predmet in namen podjetja je: 1. skupno kupovanje vseh potrebnih za poljedelstvo; 2. skupna prodaja vseh pridelkov in izdelkov poljedelstva; 3. posredovanje pri nakupu in prodaji predmetov poljedelstva.«

Ta paragraf je kratek, pa ima jako veličen in neprecenljiv pomen. Pogledajmo si ga nekoliko bližje, kaj vse dovoljuje. Prvič, skupno kupovanje vseh potrebnih za poljedelstvo. To se pravi: Kmetovalci združeni v zadruga, si naročajo vse, kar sami potrebujejo skupno. In zakaj? Zato, ker pride vsaka reč, ako se naroča skupno in v večji meri, veliko ceneje; torej v prid kmetovalcev.

Kaj pa bi naj kmetovalci naročali skupaj? Odgovor je, vse kar potrebujejo. Kaj pa potrebujejo kmetovalci? V prvi vrsti potrebujejo dovolj gnoj, in to zato, da si zamorejo svoja polja dobro ugnostiti, da njim bode na zemlji, kojo obdelujejo, še enkrat toliko prirastlo, kakor dosedaj. Ker pa nimajo kmetovalci dovolj hlevskega gnoj, zato pa morajo gnojiti z umetnim gnojem svoje travnike. Ako bodejo kmetovalci z umetnim gnojem svoje travnike gnojili, iste dobro s travniško brano prevlekli, kjer so močvirni, vodo odpeljali, bodejo pridelali še enkrat toliko in boljše krme kakor do sedaj, in ko bodejo imeli dovolj krme, bodejo lahko redili več in boljše živino, katera njim bode dajala obilo dobička v denarji in obilo gnoj, s katerim bodejo potem gnojili svoje njive in vinograde, ter na istih vsled dobrega gnojenja in obdelovanja pridelali še enkrat toliko pridelkov kakor do sedaj, in to zopet le v svojo korist. Ker je pa umetni gnoj za polovico dražji, če ga naroča vsak posamezni le po nekaj meterskih stotov, zato pa se morajo kmetovalci združiti v zadruga, da si naročajo cele vagone skupaj, ker pride ravno polovico ceneji kakor drugače. Dalje si mora kmetovalec večkrat naročiti žito za seme ali pa živež. Ako naroča vsak za sebe, pride to veliko dražji, kakor pa če se naroča skupno, in kar je največ vredno, pa je to, da si zadruga nihče ne bode upal goljufati in poslati slabo žito ali seme, kar se pa pri posameznih naročilih navadno zgodi. Zadruga naročajo dalje skupno mlatilnice, žito čistilne stroje, travniške brane itd. Jeden sam posestnik težko zmora, da bi kupil taki stroj, toda zadruga to lahko kupi in je potem last vseh združnikov. V tem sem le nekoliko reči navedel, katere so koristne in je dobro, da si iste kmetovalci združeno naročijo, ker je ceneje in boljše. Pa že iz tega bode kmetovalec razvidel, kolike važnosti je to, ako se zjedinijo kmetovalci v zadruga.

V naslednjem bodem skušal razlagati, kolike važnosti je, ako kmetovalci svoje pridelke skupno prodajajo. Tukaj se šele vidi prava korist združenja v kmetske zadruga, in prepričan sem, da bodejo dragi čitatelji, komaj da so prebrali dva paragrafa združnih pravil, takoj brez premisleka sklenili, si povsod osnovati kmetijskih zadrug.

Ivan Kač.

Še enkrat: Vino z žvepljenim okusom in njega zdravljenje.

Spisal Anton Kosi.

V jedni lanskim številki «Slov. Gosp.» je med raznimi stvarmi neki dopisnik omenil

nekoliko o bakrenem sredstvu, koje rabijo vinogradniki Istre za zdravljenje vina z žvepljenim okusom. Jaz v svojem to stvar zadevajočem člančiču na tem mestu omenjenega ravna z bakrom nisem navedel, ker mi je bil dotični način takrat in do cela neznan, in so mi manjkale v tem oziru potrebite izkušnje. Toda članek, kojega je priobčil vodja deželne vinarske šole na Grmu, gosp. Dolenc v 46. števil. nemškega lista «Die Weinlaube» (za tekoče leto), me je vzpodbudil, da sem napravil tudi v tem oziru poskus, in reči moram, da se mi je isti obnesel dobro.

Pred vsem je treba, da postavim dotične besede g. vodje Dolenca v prevodu tu sem. Iste slov: »V Italiji in na avstrijskem Primorskem rabijo vinogradniki že nad 30 let v odpravo žvepljenega okusa iz vina priprosto, a vendar povsem uspešno sredstvo. Namesto lesene lakomnice vzamejo namreč za pretakanje bakreno lakomnico, ki pa znotraj ni pocinjena. Skozi to pretočijo po žveplju smrdéče vino. Med pretakanjem se lakomnica vsakih 5 minut s snažno plateno capo ali cunjjo znotraj popolnoma obriše, takorekoč pošuš. Ako nimamo bakrene lakomnice ali lojnika, si lahko pomagamo tako-le: Položi v navadno, leseno lakomnico bakrene, svetlo osnažene bakrene plošče, katere pa je treba tudi vsakih pet minut popolnoma zbrisati, oziroma osnažiti. Kakor je to ravnanje priprosto, tako je tudi uspešno. Človek bi niti ne verjel, da izgube smrdljiva, nepitna vina že po enkratnem pretakanju popolnoma svoj neprijeten okus.«

Tako gsp. vodja Dolenc. Tem besedam dostavljam, da sem po popisanem načinu pretočil iz jednega polovnjaka, v katerem je bilo močno po žveplju dišeče vino, dve vedri, to je s pomočjo bakra, ostale tri vedre pa na navadni način, samo tako, da sem obesil pod pipo razprševalec navadne vrtné škropilnice, kar je povzročilo, da je prišlo vino močno z zrakom v dotiko. Na prvi način pretočeno vino (2 vedri) je zgubilo takoj po pretoku svoj žvepljeni okus, pri drugem pa se je žveplo s početka še nekoliko poznalo, a že čez teden dni je postalo tudi to vino povsem harmonično — dobrega okusa.

Toliko se mi je zdelo potrebno omeniti v dostavek k svojem, svoječasno v «Slov. Gosp.» priobčenemu, to stvar zadevajočemu članku. Ako sem s tem, temu ali onemu cenj, bralcu «Gospodarskih stvari» ustregel, zadovoljen sem.

„Stara mamica, še meni!“ je geslo letošnje Kathreinerjeve slike. Ta tvrška, ki je danes znana po vsem svetu, nam podaja že celo vrsto let za novo leto novo plakato sliki, ki je vedno bolj dražestno in pri kupljivo sestavljena. Občinstvo jo vselej težko pričakuje in je ob jemanju tako prijetno iznenadeno, da proti koncu leta že po prodajalnicah poprašuje: „Kaj nam pa prinese Kathreiner za novo leto?“ Vprašanje je pač opravičeno, kajti vedno težje je podajati kaj novega in izvirnega za priporočanje Kathreiner-Kneippove sladne kave. In vendar se to omenjeni tvrdki vedno posreči. Letošnja slika z imenovanim geslom nam kaže prijazno se smehljajočo mamico, ki je ravno prav zadovoljno sedla k popoldanski kavi, ko prihiti viharno mali vnuk, najbrže z vrta, z rudečim jabelkom v žepu, in zahteva s prav zapeljivim smehljanjem istotako svojo porcijo kave: „Stara mamica, še meni!“ Pogled stare mamice, dobrovoljni, prijazni izraz na čistiljem obličju kaže notranji čut in razumnost gotovo odličnega umetnika, ki je izvršil to pri kupljivo podobo, katera je jako obogatila našo „cestno galerijo slik“, in katera ob jemanju najbolj priporoča stvar samo, Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Loterijne številke.

Trst 14. jan. 1899:	72, 80, 86, 7, 70
Linc „ „ „	1, 45, 30, 42, 47

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorca obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

(Kmečko bralno društvo pri Sv. Križu pri Mariboru) bo zborovalo v nedeljo dne 22. t. m. po sv. maši v prostorih nove šole. Na dnevnem redu je: Sklep računov, volitev, govor o ustanovitvi kmečke raiffeis. posojilnice in kmečke zadruga, govor o umnem čitanju.

(Bralno društvo pri sv. Antonu v Slov. gor.) izvolilo si je pri svojem običnem zboru dne 8. jan. t. l. sledeči odbor: g. nadučitelj Franc Šijanec, preds., g. župnik Anton Vraz, podpr., g. uč. Jožef Klemenčič, tajnik, g. Jožef Gušak, blag., g. Janez Jurančič, odbornik. Slava Benedičanom in Andraševcem, ki so se tako daleč potrodili!

(Bralno društvo na Dobrni) priredi 2. svečana veselico z navadnim vspeškom. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Ormoška čitalnica) si je izvolila za leto 1899. sledeče odbornike: Dr. Omulec, predsednik, dr. Geršak, podpredsednik, dr. Presker, dr. Kristan, Rajšp, Gartner, blagajnik, Trstenjak, tajnik; za namestnike pa gospode: Rosina, Kandrič in Potočnik.

(Ljutomer). Okoličani Ljutomerski! Zanesljivo pridite v nedeljo dne 22. prosinca po rani službi božji v gsp. Vavpotičevo gostilno. Pravila zaželenega blaznega društva za ljutomerski okoliš so vendar le potrjena.

(Kmetijsko bralno društvo na Hajdini) pri Ptuju bode imelo v nedeljo 22. dne prosinca t. l. ob 5. uri popoldan v gostilni g. Senekovičeve svoj glavni zbor. Učitelj gsp. Pogruje bode predaval o sadjereji.

(Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah) ima v nedeljo 29. januarja po večernicah v gostilni Tomaža Toša občni zbor. Vspeškom: Poročilo, vspešje, udov in pobiranje letnine, sprememba pravil in volitev novega odbora. Med posameznimi točkami poje domači možki in mešani zbor. Pri prosti zabavi: ribljenje.

(Sčavniško sadjarsko društvo) bode imelo v nedeljo 5. februarja ob 2. popoldne v gostilni gsp. Alojzija Krefta v Očeslavcih redni občni zbor se sledečim vspeškom: pozdrav, poročilo blagajnika, posvetovanje o preložitvi društvenega vrta, sprejem novih udov, volitev novega odbora, razdelitev 250 drevesc. Prosta zabava, pri kateri bode sodeloval kapelski mešani pevski zbor.

(Hranilnica in posojilnica v St. Ilju) v Slov. goricah, reg. zadr. z neom. zavezo vabi k izvanrednemu običnemu zboru, kateri se bode vršil v nedeljo dne 29. prosinca t. l. ob pol 4ih popoldne v St. Ilju v Slovenskih goricah v župnišču s sledečim dnevnim redom: Izvolitev osmega uda načelstva.

Gospodarske stvari.

Kmetske zadruga.

(Iz Žalca.)

Ker nam je zdaj že znano, da se morajo kmetovalci združiti v zadruga to je v kmetske zadruga, ako hočejo, da popolnoma ne propadejo in ne pridejo na beraško palico in ker nam je tudi znano, da postave takih zadrug nikakor ne zabranjujejo, potemtakem se lahko ustanovijo take zadruga, kjerkoli je potreba in kjerkoli se niso kmetovalci popolnoma zaspali.

Zdaj pa si hočemo nekoliko pogledati pravila ali pogodbo, postavbo take kmetske zadruga, katera naj bi ustrezala vsem zahtevam in potrebam kmetijstva. Da so pravila pravilna, morajo biti razdeljena v paragrafe ali posamezne odstavke, in vsak tak paragraf ali odstavek mora imeti zasebo svoj lastni pomen, in mora biti vse tako natančno in jasno zapisano, da je vsaka dvomljivost ali prevara izključena. Razlagal bodem tukaj pravila kmetijske zadruga v Žalcu in to zato, ker so ta pravila prva ne le na Slovenskem, ampak sploh v Avstriji, da bi bila tako vsestransko pretresena in za

vse oddelke kmetijstva uporabna. Na imenu zadruga ni prav nič ležeče, ker kakor že poprej rečeno, vsepovsod kjer se bode zadruga osnovala, bode imela tudi ime dotičnega kraja. Pravila kmetijske zadruga v Žalcu pa se takole glasijo:

«Pravila kmetijske zadruga, vknjižene zadruga z omejenim poroštvom v Žalci.»

»§ 1. Tvrška se glasi: Kmetijska zadruga, vknjižena zadruga z omejenim poroštvom za Spodnje Štajarsko ima svoj sedež v Žalci.« Kaj ne, to je kratko in določeno. V teh par vrsticah je povedano, kako je zadruga ime, za katero okolišče je namenjena, s kakim poroštvom bode, in kje je zadruga sedež.

»§ 2. Predmet in namen podjetja je: 1. skupno kupovanje vseh potrebnih za poljedelstvo; 2. skupna prodaja vseh pridelkov in izdelkov poljedelstva; 3. posredovanje pri nakupu in prodaji predmetov poljedelstva.«

Ta paragraf je kratek, pa ima jako vevažen in neprecenljiv pomen. Pogledajmo si ga nekoliko bližje, kaj vse dovoljuje. Prvič, skupno kupovanje vseh potrebnih poljedelstva. To se pravi: Kmetovalci združeni v zadrugi, si naročajo vse, kar sami potrebujejo skupno. In zakaj? Zato, ker pride vsaka reč, ako se naroča skupno in v večji meri, veliko ceneje; torej v prid kmetovalcev.

Kaj pa bi naj kmetovalci naročali skupaj? Odgovor je, vse kar potrebujejo. Kaj pa potrebujejo kmetovalci? V prvi vrsti potrebujejo dovolj gnoja, in to zato, da si zamorejo svoja polja dobro ugnostiti, da njim bode na zemlji, kojo obdelujejo, še enkrat toliko prirastlo, kakor dosedaj. Ker pa nimajo kmetovalci dovolj hlevskega gnoja, zato pa morajo gnojiti z umetnim gnojem svoje travnike. Ako bodejo kmetovalci z umetnim gnojem svoje travnike gnojili, iste dobro s travniško brano prevlekli, kjer so močvirni, vodo odpeljali, bodejo pridelali še enkrat toliko in boljše krme kakor do sedaj, in ko bodejo imeli dovolj krme, bodejo lahko redili več in boljše živino, katera njim bode dajala obilo dobička v denarji in obilo gnoja, s katerim bodejo potem gnojili svoje njive in vinograde, ter na istih vsled dobrega gnojenja in obdelovanja pridelali še enkrat toliko pridelkov kakor do sedaj, in to zopet le v svojo korist. Ker je pa umetni gnoj za polovico dražji, če ga naroča vsak posamezni le po nekaj meterskih stotov, zato pa se morajo kmetovalci združiti v zadruga, da si naročajo cele vagone skupaj, ker pride ravno polovico ceneji kakor drugače. Dalje si mora kmetovalec večkrat naročiti žito za seme ali pa živež. Ako naroča vsak za sebe, pride to veliko dražji, kakor pa če se naroča skupno, in kar je največ vredno, pa je to, da si zadruga nihče ne bode upal goljufati in poslati slabo žito ali seme, kar se pa pri posameznih naročilih navadno zgodi. Zadruga naročajo dalje skupno mlatilnice, žito čistilne stroje, travniške brane itd. Jeden sam posestnik težko zmore, da bi kupil taki stroj, toda zadruga to lahko kupi in je potem last vseh zadrugnikov. V tem sem le nekoliko reči navedel, katere so koristne in je dobro, da si iste kmetovalci združeno naročijo, ker je ceneje in boljše. Pa že iz tega bode kmetovalec razvidel, kolike važnosti je to, ako se zjedinijo kmetovalci v zadruga.

V naslednjem bodem skušal razlagati, kolike važnosti je, ako kmetovalci svoje pridelke skupno prodajajo. Tukaj se šele vidi prava korist združenja v kmetske zadruga, in prepričan sem, da bodejo dragi čitatelji, komaj da so prebrali dva paragrafa zadrugnih pravil, takoj brez premisleka sklenili, si povsod osnovati kmetijskih zadrug.

Ivan Kač.

Še enkrat: Vino z žvepljenim okusom in njega zdravljenje.

Spisal Anton Kosi.

V jedni lanskim številki «Slov. Gosp.» je med raznimi stvarmi neki dopisnik omenil

nekoliko o bakrenem sredstvu, koje rabijo vinogradniki Istre za zdravljenje vina z žvepljenim okusom. Jaz v svojem to stvar zadevajočem člančiču na tem mestu omenjenega ravna z bakrom nisem navedel, ker mi je bil dotični način takrat in do cela neznan, in so mi manjkale v tem oziru potrebite izkušnje. Toda članek, kojega je priobčil vodja deželne vinarske šole na Grmu, gosp. Dolenc v 46. števil. nemškega lista «Die Weinlaube» (za tekoče leto), me je vzpodbudil, da sem napravil tudi v tem oziru poskus, in reči moram, da se mi je isti obnesel dobro.

Pred vsem je treba, da postavim dotične besede g. vodje Dolenca v prevodu tu sem. Iste slovce: »V Italiji in na avstrijskem Primorskem rabijo vinogradniki že nad 30 let v odpravo žvepljenega okusa iz vina priprosto, a vendar povsem uspešno sredstvo. Namesto lesene lakomnice vzamejo namreč za pretakanje bakreno lakomnico, ki pa znotraj ni pocinjena. Skozi to pretočijo po žveplju smrdelce vino. Med pretakanjem se lakomnica vsakih 5 minut s snažno plateno capo ali cunjjo znotraj popolnoma obriše, takorekoč pošuš. Ako nimamo bakrene lakomnice ali lojnika, si lahko pomagamo tako-le: Položi v navadno, leseno lakomnico bakrene, svetlo osnažene bakrene plošče, katere pa je treba tudi vsakih pet minut popolnoma zbrisati, oziroma osnažiti. Kakor je to ravnanje priprosto, tako je tudi uspešno. Človek bi niti ne verjel, da izgube smrdljiva, nepitna vina že po enkratnem pretakanju popolnoma svoj neprijeten okus.«

Tako gsp. vodja Dolenc. Tem besedam dostavljam, da sem po popisnem načinu pretočil iz jednega polovnjaka, v katerem je bilo močno po žveplju dišeče vino, dve vedri, to je s pomočjo bakra, ostale tri vedre pa na navadni način, samo tako, da sem obesil pod pipo razprševalec navadne vrtno škropilnice, kar je povzročilo, da je prišlo vino močno z zrakom v dotiko. Na prvi način pretočeno vino (2 vedri) je zgubilo takoj po pretoku svoj žvepljeni okus, pri drugem pa se je žveplo s početka še nekoliko poznalo, a že čez teden dni je postalo tudi to vino povsem harmonično — dobrega okusa.

Toliko se mi je zdelo potrebno omeniti v dostavek k svojem, svoječasno v «Slov. Gosp.» priobčenemu, to stvar zadevajočemu članku. Ako sem s tem, temu ali onemu cenj, bralcu «Gospodarskih stvari» ustregel, zadovoljen sem.

„Stara mamica, še meni!“ je geslo letošnje Kathreinerjeve slike. Ta tvrška, ki je danes znana po vsem svetu, nam podaja že celo vrsto let za novo leto novo plakato sliki, ki je vedno bolj dražestno in pri kupljivo sestavljena. Občinstvo jo vselej težko pričakuje in je ob jemanju tako prijetno iznenadeno, da proti koncu leta že po prodajalnicah poprašuje: „Kaj nam pa prinese Kathreiner za novo leto?“ Vprašanje je pač opravičeno, kajti vedno težje je podajati kaj novega in izvirnega za priporočanje Kathreiner-Kneippove sladne kave. In vendar se to omenjeni tvrdki vedno posreči. Letošnja slika z imenovanim geslom nam kaže prijazno se smehljajočo mamico, ki je ravno prav zadovoljno sedla k popoldanskim kavi, ko prihiti viharno mali vnuk, najbrže z vrta, z rudečim jabelkom v žepu, in zahteva s prav zapeljivim smehljanjem istotako svojo porcijo kave: „Stara mamica, še meni!“ Pogled stare mamice, dobrovoljni, prijazni izraz na čistiljem obličju kaže notranji čut in razumnost gotovo odličnega umetnika, ki je izvršil to pri kupljivo podobo, katera je jako obogatila našo „cestno galerijo slik“, in katera ob jemanju najbolj priporoča stvar samo, Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Loterijske številke.

Trst 14. jan. 1899:	72, 80, 86, 7, 70
Linc „ „ „	1, 45, 30, 42, 47

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorca obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.